

mænd foregaar ogsaa det, som er det hensigtsmæssigste, idet man, naar man ophæver Regimentet, lader Befalingsmændene forblive i Tjenesten og anvender dem paa de mest hensigtsmæssige Steder, indtil de naar den Alder, hvor de maa træde tilbage. Der vil være lidet eller intet vundet ved at lade dem træde tilbage straks og betale dem Vartpenge og Pension, og hvad der vil følge deraf; man bør i Stedet anvende dem, indtil de regelmæssigt skal afaa. Hvad angaar selve Arbejdet, er det jo Tanken, at dertil skal anvendes det Mandskab, som nu er inde, indtil Tidspunktet 1. April, og en meget væsentlig Del af Arbejdet kan efter de foreliggende Oplysninger ventes udført inden dette Tidspunkt. Hvis man havde fremmet Lovforslaget saa hurtigt, som jeg havde haabet, og Juleferien ikke var kommet imellem, kunde vi allerede nu have været i Gang, og Muligheden for at blive helt færdig til 1. April havde naturligvis da været større; men det turde gaa ganske godt endda.

Parkov: Jeg har ganske vist heller ikke tænkt mig andet, end at Voldene skulde blive staaende. Vi har vistnok fra alle Sider været enige om, at det ikke paa nogen Maade kunde betale sig at udføre de overordentlig store Slojfningsarbejder, som vilde være nødvendige for at faa Voldene fyldt ned i Gravene. Det er imidlertid en Ting for sig, en anden Ting er det, at i øvrigt alle Konstruktioner, naar lige undtages Skytset, bliver derude. At Desameringen endda i den mindre og meget lille Udgaave, i hvilken Ministeren vil udføre den, skulde kunne tilendebringes paa den korte Tid, der her er Tale om, 2—2½ Maaned, vil jeg tillade mig at tvivle om. Jeg ved meget godt, at der foreligger Udtalelser i saa Henseende, men jeg vil dog minde om, at den Myndighed, hvem disse Udtalelser har passeret, nemlig Chefen for Hærens tekniske Korps, har taget Forbehold. Det er ved Vintertid, disse Arbejder skal udføres, og ingen ved, hvilket Øjeblik Vejrliget kan lægge saadanne Hindringer i Vejen, at der maaske i Uger slet ikke kan arbejdes; adskillige Gange i den Tid, vi har ligget paa Landbefæstningen, har Voldgaden langs Vestfronten været ganske ufarbar, og der maatte foretages betydelige Rydningsarbejder, som tog mange Dage, for at man overhovedet kunde komme igennem. Jeg har nævnt Spørgsmaalet om de lette Ammunitionsmagasiner, fordi det var en Tanke, der i sin Tid var udkastet

af det radikale Mindretal i Forsvarskommissionen, og jeg har villet fremhæve, at sker der en Katastrofe i et Ammunitionsmagasin, vil dens Omfang utvivlsomt vokse meget betydeligt, naar de omgivende Mure kan yde stærk Modstand, fremfor naar det er let Træværk, som øjeblikkelig flyttes. Hvad Bevogtningen angaar, vil jeg gerne minde om, at det ikke synes at være gaaet op for den højtærede Minister, hvad det betyder, at der under alle Omstændigheder finder en Patrouillering Sted; der foregaar altsaa virkelig en Bevogtning, ikke til Stadighed, men flere Gange i Løbet af Døgnet, og saa længe der er Mandskab derude, kan der af Vagterne eller Opsynsmændene kaldes Folk til Hjælp, hvis et eller andet skulde ske. . . . (Afbrydelse af *Forsvarsministeren*). Nej, der er i Øjeblikket ikke nogle Mil mellem de forskellige Vagter, vi har adskillige Vagter ude paa Forterne og Batterierne. I alt Fald kan nogle af de vedkommende sætte sig paa en Cykel, paa en saadan kan man som bekendt paa en Snæs Minutter befære en Vejstrækning paa ca. 1 Mil. Det er noget ganske andet, end naar man slet ikke har nogen Mulighed for at skaffe Bevogtning til Veje.

Den Foranstaltning, som Ministeren tilsigter ved Regimentets Ophævelse, betyder i Virkeligheden ikke andet, end at Indkaldelserne ophører, og det paa et Tidspunkt, hvor man har udmærket, man kunde sige: fortrinlig. Anvendelse for det Mandskab, som skulde indkaldes; jeg kan i øvrigt, som jeg har sagt tidligere, godt gaa med til, at Indkaldelserne i nogen Grad indskrænkes i Overensstemmelse med, hvad der i øvrigt er Tale om.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 (se Tillæg A. Sp. 3455)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Aldersrente.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3573).